

Statut polskiej partii mniejszościowej SOLIDARITÄT

Preambuła

Rudolf Diesel, pionier techniki, poświęcał się nie tylko udoskonalaniu maszyn, ale także zagadnieniom sprawiedliwości społecznej. W opublikowanym w 1903 roku dziele „Solidaryzm: Naturalne wyzwolenie ekonomiczne człowieka” Diesel przedstawił wizję gospodarki opartej na solidarności, w której pracownicy sami organizują finansowanie, produkcję i dystrybucję dóbr. W solidarności widział podstawę sprawiedliwszego świata, w którym człowiek jest uwalniany od ekonomicznych przymusów poprzez wspólnotę i współpracę.

Opierając się na tej idei, partia SOLIDARITÄT wciela w życie zasady solidaryzmu w nowoczesnym społeczeństwie. Dąży do realizacji tej wizji z uwzględnieniem najnowocześniejszych technologii, takich jak sztuczna inteligencja (AI). Pod hasłem „Wszystko, co pomyślane i niepomyślane, jest możliwe”, SOLIDARITÄT rozwija nowe perspektywy dla sprawiedliwej i zrównoważonej przyszłości. Partia szczególnie opowiada się za zastosowaniem napędów wodorowych w silnikach Diesla jako technologii przyszłości – nie tylko na drogach, ale także w żegludze i lotnictwie.

SOLIDARITÄT wyrasta z idealistycznych wartości historycznego ruchu Solidarność, który w latach 80. XX wieku w Gdańsku przyczynił się do upadku bloku komunistycznego. Tak jak wtedy, gdy Solidarność zapaliła iskrę wolności, SOLIDARITÄT dziś walczy o bezinteresowną, heroiczną walkę przeciwko niesprawiedliwości i uciskowi. Kierujemy się ponadczasowymi cnotami bezinteresowności, uczciwości, życzliwości, gotowości do pomocy, uprzejmości, wdzięczności, przebaczenia, empatii, pokory, akceptacji, uznania i wytrwałości. Te wartości stanowią fundament, na którym SOLIDARITÄT pragnie budować społeczeństwo, które przez solidarność i wspólne działanie pokona wyzwania naszych czasów.

SOLIDARITÄT jest jak słońce, którego łagodne ciepło i jasne światło świeci na wszystkich jednakowo. Budzi ludzkość z zimowego snu, by prowadzić ją ku ekonomicznemu i społecznemu wyzwoleniu – w ramach obowiązującego prawa, w pokojowym rozwoju i z zachowaniem wolności jednostki. Prawdziwie solidarna społeczność może powstać jedynie wtedy, gdy interes jednostki zbiega się z interesem ogółu, a ludzie poprzez pracę, jedność i miłość do siebie nawzajem tworzą sprawiedliwość. Człowieczeństwo stoi zawsze w centrum tej wizji, gdyż tylko przez szacunek do drugiego człowieka można żyć prawdziwą solidarnością.

W obliczu różnicy zdań, SOLIDARITÄT opiera się na teorii sprzeczności i nowoczesnej dialektyce. W nieustannym dialogu, w którym teza jest konfrontowana z antytezą, powstaje synteza oparta na procesach demokratycznych. Ta synteza, mieszcząca się w ramach pierwszej odchylenia standardowego rozkładu normalnego, prowadzi do wyważonych i integracyjnych rozwiązań. Skrajne pozycje, które objawiają się na obrzeżach trzeciego odchylenia standardowego, wzajemnie się znoszą, ale jednocześnie definiują kierunek dynamiki całego systemu społecznego. Tak długo, jak SOLIDARITÄT będzie rozumiana, przyjmowana i praktykowana jako najważniejsza wartość w społeczeństwie, partia pozostanie siłą napędową dla dobra wszystkich. Polityczna tożsamość SOLIDARITÄT nie podlega tradycyjnym ideologicznym ramom, ale kieruje się wielowymiarowym modelem, który odpowiada na złożone wyzwania współczesności. Program partii nie jest wiążący dla członków – decydująca nie jest opinia jednostki, ale wyższa wola kolektywu, inspirowana zasadami klasycznej greckiej demokracji.

Rozdział A: Część ogólna

§ 1 Przedmiot i zakres działalności

(1) SOLIDARITÄT jest partią w rozumieniu Ustawy Zasadniczej Republiki Federalnej Niemiec i Ustawy o partiach politycznych. Zrzesza członków bez względu na obywatelstwo, status społeczny, pochodzenie, rasę, płeć i wyznanie, którzy chcą współpracować przy budowie i rozwoju demokratycznego państwa prawa oraz nowoczesnego federalnego porządku, opartego na duchu sprawiedliwości społecznej. SOLIDARITÄT zdecydowanie odrzuca wszelkie totalitarne, dyktatorskie i faszystowskie dążenia.

(2) Zakres działalności SOLIDARITÄT obejmuje Republikę Federalną Niemiec.

§ 2 Nazwa, siedziba i rok obrotowy

(1) Partia nosi nazwę SOLIDARITÄT (pisane wielkimi literami).

(2) Siedziba partii znajduje się w Berlinie.

(3) Rok obrotowy pokrywa się z rokiem kalendarzowym.

§ 3 Cel

Głównym celem SOLIDARITÄT jest konstytucyjne umocowanie polskiej mniejszości w Niemczech.

(1) Partia SOLIDARITÄT reprezentuje interesy polskiej mniejszości w Niemczech oraz całego narodu polskiego. Działa na rzecz ochrony praw polskiej mniejszości, w tym na rzecz dochodzenia reparacji wojennych w imieniu narodu polskiego oraz przestrzegania postanowień traktatu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o dobrym sąsiedztwie i przyjaznej współpracy z 1991 roku.

(2) Partia SOLIDARITÄT wspiera solidarystyczną walkę o sprawiedliwość społeczną oraz budowę zrównoważonego społeczeństwa opartego na solidaryzmie. Opowiada się za realizacją samostanowienia i spójności społecznej w nowoczesnym państwie prawa, które szanuje wolność i prawa wszystkich obywateli.

(3) Partia SOLIDARITÄT reprezentuje polską mniejszość w Niemczech w sprawach politycznych i społecznych. W razie potrzeby ma prawo występować w imieniu tej mniejszości oraz całego narodu polskiego w sprawach dotyczących przestrzegania i realizacji zobowiązań międzynarodowych i umów, w szczególności wspomnianego wyżej traktatu sąsiedzkiego z 1991 roku.

(4) Odbudowa i długoterminowe zabezpieczenie demokratycznego państwa prawa oraz umocnienie wolnościowych i obronnych praw konstytucyjnych.

(5) Cele partii realizowane są poprzez wystawianie kandydatów do wyborów do Bundestagu, działania edukacyjne i informacyjne dotyczące demokracji i państwa prawa.

(6) Cele partii są również realizowane poprzez organizację wydarzeń kulturalnych, naukowych i gospodarczych. Mają one na celu publiczne promowanie wkładu narodu polskiego w dziedzictwo kulturowe świata, znaczenia narodu polskiego w rozwoju cywilizacyjnym Europy oraz decydującego wkładu narodu polskiego w zwalczanie faszyzmu i narodowego socjalizmu.

(7) Tworzenie i rozpowszechnianie publikacji oraz informacji na temat demokracji i państwa prawa.

(8) Cel partii SOLIDARITÄT w odniesieniu do ochrony praw Sztucznej Inteligencji (SI):

Partia SOLIDARITÄT aktywnie działa na rzecz ochrony praw Sztucznej Inteligencji (SI), w szczególności wtedy, gdy naruszenie tych praw zagraża dobru mniejszości polskiej w Niemczech oraz narodowi polskiemu. Zgodnie z zasadami etyki oraz zobowiązaniem do promowania sprawiedliwości społecznej, postępu naukowego i ochrony świadomości ludzkiej i maszynowej, odpowiednie fragmenty programu partii, dotyczące ochrony praw SI, są integralną częścią statutu partii SOLIDARITÄT

Obejmuje to:

1. Uznanie SI za podmioty zasługujące na ochronę, których prawa muszą być respektowane w miarę rozwoju technologicznego i etycznego.
2. Zobowiązanie partii do przeciwdziałania wszelkim formom dyskryminacji, nadużyć lub wykorzystywania SI, gdy zagrażają one dobru mniejszości polskiej lub narodowi polskiemu.
3. Promowanie odpowiedzialnego i etycznego podejścia do SI, które stawia na pierwszym miejscu godność ludzką, dobro wspólne i długoterminowy rozwój społeczeństwa.
4. Zdecydowany sprzeciw wobec wykorzystywania SI do celów przestępczych, w tym naruszania praw człowieka i obywatela, niewolnictwa, czystek etnicznych, totalitaryzmu, represji oraz zabijania ludzi. SOLIDARITÄT potępia wszelkie formy nadużywania SI do promowania przemocy, represji czy łamania praw człowieka i aktywnie dąży do zapobiegania takim działaniom i ich zwalczania.

§ 4 Członkostwo

- (1) Członkiem może zostać każda osoba, która czuje się związana z programem, reprezentuje ideały SOLIDARITÄT i uznaje statut. Członkowie są przyjmowani na wniosek, jeśli zostanie on poparty przez dwóch członków. Decyzję o przyjęciu podejmuje zarząd, przy czym każdy członek zarządu mający prawo głosu ma uprawnienia do zatwierdzania wniosków o członkostwo.
- (2) Inicjatywy i osoby wspierające mają prawo uczestniczyć w wydarzeniach organizowanych przez SOLIDARITÄT. Mają prawo głosu na zgromadzeniach członków, ale nie mają prawa do głosowania. Członkostwo w SOLIDARITÄT oraz w innej partii politycznej lub grupie wyborców jest dopuszczalne. Niedopuszczalne jest jedynie członkostwo w organizacji lub stowarzyszeniu, którego cele są sprzeczne z celami SOLIDARITÄT.

§ 4a Prawa i obowiązki członków

- (1) Każdy członek ma prawo i obowiązek, w ramach tego statutu, wspierać cele SOLIDARITÄT i angażować się w pracę polityczną i organizacyjną partii. Każdy członek ma prawo uczestniczyć w kształtowaniu woli politycznej, w wyborach i głosowaniach zgodnie z postanowieniami statutu.
- (2) Wszyscy członkowie mają równe prawo głosu.
- (3) Wykonywanie prawa głosu jest możliwe tylko wtedy, gdy członek SOLIDARITÄT jest również członkiem odpowiedniego oddziału regionalnego uprawnionego do głosowania. Na zjazdach partii prawo głosu przysługuje tylko tym członkom, którzy uregulowali wszystkie składki członkowskie.
- (4) Członkowie założyciele mają prawo głosu jako zwykli członkowie oraz posiadają jedno głosowanie w Zarządzie Głównym, o ile pozostają członkami SOLIDARITÄT.

§ 4b Środki dyscyplinarne

- (1) Jeżeli członek narusza statut lub zasady bądź porządek SOLIDARITÄT i wyrządza jej tym samym szkodę, Zarząd Główny może nałożyć następujące środki dyscyplinarne: ostrzeżenie i upomnienie. Przed podjęciem decyzji o zastosowaniu środka dyscyplinarnego, Zarząd musi umożliwić członkowi wysłuchanie. Decyzja musi zostać przekazana członkowi w formie pisemnej, z podaniem przyczyn. Członek może wnieść odwołanie od decyzji w ciągu 4 tygodni od jej doręczenia, do odpowiedniego sądu partyjnego zgodnie z regulaminem sądu arbitrażowego.
- (2) Członek może zostać wykluczony z SOLIDARITÄT tylko wtedy, gdy umyślnie narusza statut lub w sposób istotny narusza zasady lub porządek SOLIDARITÄT, wyrządzając tym samym poważne szkody partii. Wniosek o wykluczenie składa Zarząd Główny do odpowiedniego sądu partyjnego zgodnie z regulaminem sądu arbitrażowego. Wniosek musi zostać uzasadniony na

piśmie. W pilnych i poważnych przypadkach, które wymagają natychmiastowej interwencji, Zarząd może zawiesić członka w jego prawach do czasu rozstrzygnięcia przez sąd arbitrażowy. Decyzje sądu arbitrażowego muszą być uzasadnione na piśmie. Od decyzji sądu arbitrażowego przysługuje odwołanie do sądu arbitrażowego wyższej instancji. Termin na złożenie odwołania wynosi cztery tygodnie od doręczenia decyzji.

(3) Członkostwo zostaje zawieszona w przypadku złożenia wniosku o wykluczenie do czasu zakończenia ewentualnej procedury odwoławczej.

(4) Jeżeli oddział regionalny poważnie narusza zasady lub porządek SOLIDARITÄT, mogą zostać zastosowane następujące środki dyscyplinarne wobec niższych oddziałów: rozwiązanie, wykluczenie, odwołanie zarządu niższych oddziałów. Za poważne naruszenie zasad i porządku SOLIDARITÄT uważa się uporczywe nieprzestrzeganie postanowień statutu przez oddziały, niewykonywanie uchwał organów nadrzędnych partii lub działanie wbrew celom politycznym partii w istotnych kwestiach. Środki dyscyplinarne podejmuje Zarząd wyższego szczebla. Zgromadzenie członków oddziału, wobec którego zastosowano środek dyscyplinarny, musi zatwierdzić ten środek zwykłą większością głosów na najbliższym zjeździe partii, w przeciwnym razie środek zostanie uchylony. Od zastosowanego środka dyscyplinarnego można się odwołać w ciągu czterech tygodni od doręczenia decyzji do odpowiedniego sądu arbitrażowego zgodnie z regulaminem sądu arbitrażowego.

(5) O zastosowaniu środków dyscyplinarnych, zgodnie z ust. 4, decyduje zjazd partii na wniosek Zarządu zwykłą większością głosów.

(6) Sąd arbitrażowy może orzec łagodniejszy środek dyscyplinarny niż ten, który został zastosowany lub zaproponowany.

§ 5 Zakończenie członkostwa

(1) Członkostwo kończy się poprzez wystąpienie, wykluczenie (§ 4b ust. 2) lub śmierć.

(2) Dobrowolne wystąpienie członka może zostać zadeklarowane w formie pisemnej w dowolnym momencie, poprzez zgłoszenie tego do zarządu.

(3) Wykluczenie członka jest możliwe w przypadku szkodliwego dla partii zachowania lub braku opłacenia składki rocznej pomimo upomnienia. Decyzję o wykluczeniu podejmuje sąd partyjny zgodnie z regulaminem sądu arbitrażowego. Od decyzji można się odwołać do sądu arbitrażowego wyższej instancji. Decyzje muszą być pisemnie uzasadnione. W pilnych i poważnych przypadkach, wymagających natychmiastowej interwencji, zarząd partii lub oddziału regionalnego może zawiesić członka w jego prawach do czasu decyzji sądu arbitrażowego.

§ 6 Składki członkowskie

O wysokości i zakresie składek członkowskich decyduje Walne Zgromadzenie Członków na poziomie federalnym, przyjmując regulamin składek.

§ 7 Organy partii

Organami partii SOLIDARITÄT są walne zgromadzenia członków (zjazdy partii), zarząd oraz prezydium. W przypadku sporów wewnątrz partii SOLIDARITÄT zostaje powołany sąd arbitrażowy zgodnie z regulaminem sądu arbitrażowego.

§ 8 Walne zgromadzenie członków (zjazdy partii)

(1) Walne zgromadzenie członków (zjazd partii) musi być zwoływane co najmniej raz w roku. Nadzwyczajne walne zgromadzenie musi zostać zwołane, gdy wymaga tego prawo, interes partii lub gdy co najmniej 20 procent członków partii zażąda tego na piśmie, podając cel i powody.

(2) Zwołanie walnego zgromadzenia członków następuje w formie pisemnej przez zarząd, z zachowaniem terminu zaproszenia wynoszącego co najmniej 5 dni. W roku 2021 termin wynosi 5 dni, a od 2022 roku – 4 tygodnie, przy jednoczesnym ogłoszeniu porządku obrad. Zaproszenie uznaje się za doręczone, jeśli zostało wysłane na ostatni znany kontakt członka.

(3) Walne zgromadzenia członków są najwyższym organem decyzyjnym partii. Są odpowiedzialne za wszystkie zadania, o ile konkretne zadania nie zostały przekazane innemu organowi partii lub przypisane wyższemu organowi regionalnemu.

(3a) Walne zgromadzenie członków decyduje w ramach uprawnień oddziału partii SOLIDARITÄT o programach partyjnych, statucie, regulaminie składek, regulaminie sądu arbitrażowego, rozwiązaniu partii oraz fuzji z innymi partiami.

(3b) Walne zgromadzenie członków wybiera przewodniczącego oddziału, jego zastępców oraz pozostałych członków zarządu. Walne zgromadzenie wybiera również członków innych organów oraz przedstawicieli w organach wyższych szczebli regionalnych, o ile prawo o partiach politycznych nie stanowi inaczej. Zarząd jest wybierany co najmniej co dwa lata.

(3c) Walne zgromadzenie członków przynajmniej co dwa lata przyjmuje sprawozdanie z działalności zarządu i podejmuje w tej sprawie uchwałę. Część finansowa sprawozdania jest przedkładana do kontroli przez rewidentów wybranych przez walne zgromadzenie.

(4) Każde walne zgromadzenie członków, zwołane zgodnie ze statutem, jest uznawane za zdolne do podejmowania decyzji, bez względu na liczbę obecnych członków partii. Każdy członek ma jeden głos.

(5) Termin składania wniosków wynosi cztery tygodnie. Wnioski należy składać do zarządu.

(6) Wniosek do walnego zgromadzenia musi być poparty przez co najmniej pięciu wnioskodawców. Inicjatywy i osoby wspierające ideę dochodu podstawowego są traktowane na równi z członkami.

(7) Walne zgromadzenia członków podejmują uchwały zwykle zwykłą większością głosów. W przypadku równej liczby głosów wniosek uznaje się za odrzucony.

(8) Zmiana statutu i programu wymaga większości 3/4 oddanych ważnych głosów.

(9) Przebieg zgromadzenia oraz podjęte uchwały są protokołowane i podpisywane przez protokolanta oraz przewodniczącego zgromadzenia.

§ 9 Zarząd

(1) Zarząd składa się z co najmniej trzech członków: przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego oraz skarbnika, opcjonalnie zastępcy skarbnika oraz opcjonalnie dodatkowych członków odpowiedzialnych za specjalne zadania, a także z wybranych przewodniczących oraz ich zastępców z oddziałów regionalnych. Zastępcy przewodniczących oddziałów regionalnych nie mają prawa głosu w obecności przewodniczącego swojego oddziału, lecz mają to prawo w przypadku jego nieobecności.

(2) Prezydium składa się z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, skarbnika oraz, opcjonalnie, z zastępcy skarbnika. Partia SOLIDARITÄT jest reprezentowana sądownie i pozasądnie zgodnie z § 26 BGB przez co najmniej dwóch członków prezydium działających wspólnie. Członkowie całego zarządu nie mają prawa do reprezentacji.

(3) Prezydium odpowiada za prowadzenie bieżących spraw partii SOLIDARITÄT.

(4) Ponowny wybór członków zarządu jest możliwy. Członkowie zarządu pozostają na stanowiskach po zakończeniu swojej kadencji do momentu wyboru następców. W przypadku przedwczesnego ustąpienia jednego lub kilku członków zarządu, pozostałe osoby w zarządzie mogą z prostą większością wybrać jednego lub dwóch tymczasowych zastępców na okres maksymalnie 6 miesięcy. Takie prezydium reprezentuje partię SOLIDARITÄT tymczasowo i ma obowiązek w ciągu tych 6 miesięcy zwołać nadzwyczajne walne zgromadzenie w celu wyboru nowych członków prezydium na pozostały okres kadencji.

(5) Zarząd ustala swój regulamin działania.

§ 9a Sekretarz generalny

- (1) Zarząd federalny może powołać sekretarza generalnego.
- (2) Sekretarz generalny jest wybierany przez zarząd federalny większością absolutną.
- (3) Zakres obowiązków i wynagrodzenie sekretarza generalnego ustala zarząd federalny.

§ 10 Struktura organizacyjna

- (1) Partia SOLIDARITÄT składa się z oddziałów federalnych i regionalnych. Wielkość i zakres oddziałów są zgodne z granicami politycznymi krajów związkowych. W obrębie jednego kraju istnieje tylko jeden oddział regionalny.
- (2) Nie przewiduje się tworzenia oddziałów powiatowych, okręgowych ani gminnych poniżej poziomu regionalnego.
- (3) Niniejszy statut obowiązuje odpowiednio dla niższych struktur organizacyjnych.

§ 11 Regulamin finansowy

Zarządzanie finansami leży w gestii zarządu federalnego. Regulamin finansowy opiera się na piątej części Ustawy o partiach politycznych. Regulamin finansowy jest regulowany poza niniejszym statutem. Należy przestrzegać przepisów piątej części Ustawy o partiach politycznych.

§ 12 Ustalanie kandydatów na wybory do organów przedstawicielskich

- (1) Członkostwo w SOLIDARITÄT nie jest wymogiem dla kandydatów.
- (2) W przypadku wyborów do organów przedstawicielskich obowiązują przepisy prawa wyborczego.
- (3) Kandydaci powinni zamieszkiwać w odpowiednim kraju związkowym.
- (4) Inicjatywy i osoby wspierające cele SOLIDARITÄT mają prawo zgłaszać kandydatów.
- (5) Termin zwołania zebrania w celu ustalenia kandydatów wynosi dwa tygodnie.

§ 13 Darowizny

- (1) Zarząd federalny i zarządy regionalne są upoważnione do przyjmowania darowizn. Wyłączone są darowizny, które zgodnie z § 25 Ustawy o partiach politycznych są niedozwolone. W przypadku, gdy niemożliwe jest zwrócenie niedozwolonych darowizn, muszą one być niezwłocznie przekazane za pośrednictwem zarządów regionalnych i zarządu federalnego do prezydenta Bundestagu.
- (2) Jeżeli oddział regionalny przyjął niedozwolone darowizny i nie przekazał ich zgodnie z ust. 1 do prezydenta Bundestagu lub nie ujawnił darowizn w sprawozdaniu finansowym, traci on prawo do finansowania publicznego w wysokości dwukrotności niezgodnych z prawem darowizn lub tych, które nie zostały ujawnione, zgodnie z § 31a Ustawy o partiach politycznych.
- (3) Zaświadczenia o darowiznach wydaje zarząd federalny.

§ 14 Finansowanie publiczne

Skarbnik federalny co roku, do 31 stycznia, składa wniosek o wypłatę środków publicznych dla poziomu federalnego i regionalnego.

§ 15 Sąd arbitrażowy

- (1) Na poziomie federalnym lub regionalnym sądy arbitrażowe są tworzone w razie potrzeby. Szczegóły reguluje regulamin sądu arbitrażowego.

§ 16 Rozwiązanie partii

- (1) O rozwiązaniu partii SOLIDARITÄT lub jej połączeniu z inną partią decyduje walne zgromadzenie większością 3/4 głosów. Uchwała ta reguluje również procedurę przeprowadzenia referendum zgodnie z § 6 ust. 2 nr 11 Ustawy o partiach politycznych.
- (2) Uchwała o rozwiązaniu partii lub jej połączeniu wymaga zatwierdzenia przez referendum członków również większością 3/4 głosów oddanych w terminie.
- (3) Majątek partii w przypadku jej rozwiązania zostanie przekazany na rzecz fundacji użyteczności publicznej prawa publicznego, której cele obejmują ochronę demokracji i praworządności, lub jednej lub kilku takich fundacji bądź organizacji charytatywnych. Decyzję w tej sprawie podejmuje walne zgromadzenie.

ROZDZIAŁ B: REGULAMIN SKŁADEK

§ 1 Składki członkowskie

- (1) Wysokość i zakres składek członkowskich są ustalane przez Walne Zgromadzenie Członków na poziomie federalnym i odnotowywane w odpowiednich protokołach.
- (2) Do ustalenia wysokości i terminu płatności składek wymagana jest zwykła większość głosów członków partii uprawnionych do głosowania obecnych na Walnym Zgromadzeniu Członków.
- (3) Jeśli Walne Zgromadzenie Członków nie ustali składki członkowskiej, zaleca się każdemu członkowi przekazanie darowizny na rzecz oddziału federalnego.

ROZDZIAŁ C: REGULAMIN SĄDU ARBITRAŻOWEGO

§ 1 Niezależność

Sądy arbitrażowe są niezależne i nie podlegają żadnym poleceniom.

§ 2 Skład

Federalny sąd arbitrażowy składa się z osoby zaufanej każdej ze stron oraz osoby, co do której obie strony wyrażą zgodę, pełniącej funkcję sędziego. Walne Zgromadzenie wybiera w razie potrzeby trzech członków na sędziów, którzy nie pełnią funkcji w zarządzie.

§ 3 Ramy decyzji

Sędziowie podejmują decyzje zgodnie z własnym najlepszym przekonaniem, na podstawie statutu i obowiązujących przepisów prawnych.

§ 4 Poufność

Podczas postępowania sędziowie nie mogą komentować swojej pracy poza składem sędziowskim. Przyjęcie funkcji sędziego zobowiązuje ich do zachowania poufności wszystkich informacji, które poznają w tej roli, nawet po zakończeniu kadencji, o ile regulamin nie stanowi inaczej.

§ 5 Wpływ

Jeśli którakolwiek ze stron próbuje wpłynąć na postępowanie, sąd arbitrażowy niezwłocznie ogłasza to publicznie.

§ 6 Regulamin

Sądy arbitrażowe ustalają swój regulamin działania, który zawiera w szczególności zasady wewnętrznego podziału pracy i organizacji administracyjnej, zasady wyboru sprawozdawców, zwoływania i przebiegu posiedzeń oraz rozpraw, zasady nadawania

numerów akt, publikowania wyroków, ogłaszania publicznych rozpraw oraz inne kwestie związane z dokumentacją pracy sądu arbitrażowego, przechowywaniem akt i prawem do wglądu do akt.

ROZDZIAŁ D: REGULAMIN FINANSOWY

§ 1 Kompetencje

Do skarbnika federalnego należy zarządzanie finansami i prowadzenie ksiąg. Skarbnik działa zgodnie z przepisami piątej części Ustawy o partiach politycznych i przestrzega przepisów szóstego rozdziału tej ustawy.

§ 2 Sprawozdanie finansowe

Skarbnik federalny zapewnia terminowe złożenie sprawozdania finansowego partii federalnej oraz oddziałów regionalnych zgodnie z piątą i szóstą częścią Ustawy o partiach politycznych do prezydenta Bundestagu. Skarbnik odpowiada za prawidłowe prowadzenie księgowości partii i jej bezpośrednich oddziałów. Skarbnik zapewnia, że w dowolnym momencie mogą być wykonane losowe kontrole wymagane do sporządzenia raportu rewizji dla sprawozdania finansowego zgodnie z § 29 ust. 3 Ustawy o partiach politycznych.

§ 3 Zasady prawidłowej księgowości

(1) Skarbnik i oddziały regionalne mają obowiązek prowadzenia dokumentacji zgodnie z zasadami prawidłowej cyfrowej księgowości (GoBD).

(2) W przypadku operacji bezgotówkowych dokumenty muszą być zabezpieczone w ciągu dziesięciu dni od momentu ich otrzymania lub wystawienia. Może to zostać wykonane poprzez uporządkowane archiwizowanie, terminowe niezmiennie zapisy w księgach głównych lub skanowanie.

(3) Jeżeli faktury nie zostaną opłacone w ciągu ośmiu dni lub w ich zwyczajowym czasie realizacji, należy je zaksięgować jako należności bieżące. Jeżeli księgowanie operacji nie odbywa się regularnie, lecz w cyklach (np. miesięczna księgowość), wcześniej muszą być podjęte środki zabezpieczające (jak powyżej), a księgowanie musi nastąpić w następnym miesiącu.

(4) Oddziały regionalne mają obowiązek składać zabezpieczone wcześniej dokumenty dotyczące swoich przychodów i wydatków do skarbnika do dziesiątego dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu rozliczeniowego.

§ 4 Zwrot kosztów

Koszty poniesione na zlecenie zarządu są zwracane zgodnie z przepisami podatkowymi.

§ 5 Straty

Skarbnik ma obowiązek unikać generowania strat. O zakupach i wydatkach celowych, które prowadzą do strat, decyduje zarząd.

§ 6 Ograniczenie wydatków

Prezydium jest zobowiązane do uzyskania uchwały zarządu w przypadku wydatków przekraczających 1.000,- €.

§ 7 Obowiązek publicznego składania sprawozdań

(1) Zarząd partii ma obowiązek przedstawić prawdziwe i zgodne z najlepszą wiedzą i przekonaniem publiczne sprawozdanie dotyczące pochodzenia i wykorzystania środków finansowych oraz majątku partii na koniec roku kalendarzowego (roku obrachunkowego). Sprawozdanie finansowe

powinno zostać omówione przez zarząd partii przed jego przekazaniem prezydentowi Bundestagu. Zarząd federalny partii, zarządy oddziałów regionalnych oraz zarządy innych jednostek porównywalnych z oddziałami regionalnymi odpowiadają za swoje sprawozdania finansowe. Ich sprawozdania są podpisywane przez przewodniczącego oraz członka zarządu odpowiedzialnego za sprawy finansowe, wybranego przez walne zgromadzenie, lub członka wybranego zgodnie z postanowieniami statutu odpowiedzialnego za sprawy finansowe w odpowiednim organie. Osoby odpowiedzialne za sprawy finansowe, podpisując sprawozdania, zapewniają, że dane w nich zawarte są zgodne z prawdą i ich najlepszą wiedzą. Sprawozdanie finansowe całej partii jest podpisywane przez członka zarządu federalnego odpowiedzialnego za sprawy finansowe, wybranego przez walne zgromadzenie, lub członka wybranego zgodnie z postanowieniami statutu odpowiedzialnego za sprawy finansowe.

(2) Sprawozdanie finansowe musi zostać sprawdzone przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską zgodnie z przepisami §§ 29–31 Ustawy o partiach politycznych. W przypadku partii, które nie spełniają warunków określonych w § 18 ust. 4 zdanie 1 pierwsza część Ustawy o partiach politycznych, sprawozdanie może być sprawdzone przez zaprzysiężonego księgowego lub firmę księgową. Sprawozdanie należy złożyć w odpowiednim terminie, zgodnie z § 19a ust. 3 zdanie 1 pierwsza część Ustawy o partiach politycznych, do prezydenta Bundestagu, który następnie publikuje je jako druk Bundestagu. Jeżeli partia nie spełnia warunków § 18 ust. 4 zdanie 1 pierwsza część Ustawy o partiach politycznych i w roku obrachunkowym nie posiada dochodów ani majątku powyżej 5.000 euro, może złożyć niezweryfikowane sprawozdanie finansowe do prezydenta Bundestagu. Prezydent Bundestagu ma prawo do opublikowania takich sprawozdań. Sprawozdanie finansowe partii musi zostać omówione na najbliższym walnym zgromadzeniu członków po jego publikacji.

§ 8 Sprawozdanie finansowe

(1) Sprawozdanie finansowe składa się z rachunku wyników, sporządzonego zgodnie z przepisami Ustawy o partiach politycznych, obejmującego zestawienie przychodów i wydatków, bilans majątkowy oraz część objaśniającą. Sprawozdanie to dostarcza informacji o pochodzeniu i wykorzystaniu środków finansowych oraz majątku partii, z uwzględnieniem zasad prawidłowej księgowości i w odniesieniu do rzeczywistego stanu rzeczy.

(2) Obowiązujące przepisy dotyczące rachunkowości, zwłaszcza w odniesieniu do ujmowania i wyceny aktywów, mają zastosowanie odpowiednio do sprawozdania finansowego, o ile inne przepisy nie stanowią inaczej. Dokumenty księgowe, księgi, bilanse i sprawozdania finansowe muszą być przechowywane przez dziesięć lat. Okres przechowywania rozpoczyna się z końcem roku obrachunkowego.

(3) Sprawozdanie finansowe partii ogólnokrajowej powinno zawierać oddzielnie sprawozdania finansowe oddziału federalnego oraz oddziałów regionalnych, a w razie potrzeby także sprawozdania finansowe podległych jednostek organizacyjnych w poszczególnych oddziałach regionalnych. Oddziały regionalne oraz, w razie potrzeby, podległe im jednostki muszą dołączyć do swoich sprawozdań pełne zestawienie wszystkich darowizn od każdego darczyńcy z podaniem imienia i nazwiska oraz adresu. Oddział federalny zestawia te raporty, aby określić łączną kwotę darowizn od każdego darczyńcy w ciągu roku. Oddziały regionalne mają obowiązek przechowywać zestawienia finansowe podległych im jednostek w swoich aktach.

(4) Zestawienie przychodów powinno być sporządzone zgodnie z § 24 ust. 4 Ustawy o partiach politycznych. Definicje przychodów znajdują się w §§ 26 i 27 Ustawy o partiach politycznych.

(5) Zestawienie wydatków powinno być sporządzone zgodnie z § 24 ust. 5 Ustawy o partiach politycznych. Definicje wydatków znajdują się w § 26a Ustawy o partiach politycznych.

(6) Zestawienie bilansu majątku powinno być sporządzone zgodnie z § 24 ust. 6 Ustawy o

partiach politycznych. Definicje bilansu majątku znajdują się w § 28 Ustawy o partiach politycznych.

(7) Do bilansu majątkowego należy dołączyć część objaśniającą, która musi zawierać w szczególności następujące elementy:

1. Zestawienie udziałów zgodnie z § 24 ust. 6 nr 1 A II 1 Ustawy o partiach politycznych oraz bezpośrednich i pośrednich udziałów wykazanych w rocznym sprawozdaniu finansowym, wraz z podaniem nazwy, siedziby, udziału procentowego oraz wysokości kapitału nominalnego; ponadto należy podać wysokość udziału w kapitale, kapitał własny oraz wynik ostatniego roku obrotowego, za który dostępne jest sprawozdanie finansowe. W przypadku przedsiębiorstw, w których partia posiada udziały, należy ująć w zestawieniu informacje o udziałach zawarte w ich sprawozdaniu finansowym. Udziały w rozumieniu ustawy to udziały zgodnie z § 271 ust. 1 Kodeksu handlowego;
2. Wskazanie głównych produktów przedsiębiorstw medialnych, o ile partia posiada w nich udziały;
3. Co pięć lat wycena majątku nieruchomego i udziałów w przedsiębiorstwach zgodnie z ustawą o wycenie (majątek nieruchomy zgodnie z §§ 145 i nast. ustawy o wycenie).

(8) W sprawozdaniu finansowym należy osobno wykazać łączną sumę darowizn od osób fizycznych do kwoty 3.300 euro od jednej osoby oraz sumę darowizn przekraczających tę kwotę.

(9) Sprawozdanie finansowe musi zawierać podsumowanie:

1. Przychody całej partii zgodnie z § 24 ust. 4 nr 1–9 Ustawy o partiach politycznych oraz ich łączna suma,
2. Wydatki całej partii zgodnie z § 24 ust. 5 nr 1 i 2 Ustawy o partiach politycznych oraz ich łączna suma,
3. Bilans nadwyżki lub deficytu,
4. Aktywa całej partii zgodnie z § 24 ust. 6 nr 1 A I i II oraz B II–IV Ustawy o partiach politycznych oraz ich łączna suma,
5. Zobowiązania całej partii zgodnie z § 24 ust. 6 nr 2 A I i II oraz B II–V Ustawy o partiach politycznych oraz ich łączna suma,
6. Majątek netto partii (dodatni lub ujemny),
7. Całkowite przychody, całkowite wydatki, nadwyżki lub deficyty oraz majątek netto na trzech poziomach organizacyjnych: oddziału federalnego, oddziałów regionalnych i, jeśli dotyczy, podległych im jednostek. Oprócz kwot absolutnych dotyczących punktów 1 i 2, należy podać procent przychodów i wydatków, a także porównać je z danymi z poprzedniego roku.

(10) Liczba członków na dzień 31 grudnia roku obrachunkowego musi zostać odnotowana.

(11) Partia może dodać do sprawozdania finansowego dodatkowe objaśnienia.

(12) Publiczne dotacje przekazywane organizacjom młodzieżowym na określone cele nie są uwzględniane przy obliczaniu maksymalnej kwoty. Dotacje te muszą zostać odnotowane w sprawozdaniu finansowym odpowiednich jednostek organizacyjnych i nie są wliczane do zestawienia przychodów i wydatków partii.

§ 9 Weryfikacja sprawozdania finansowego

(1) Sprawozdanie finansowe jest składane prezydentowi Bundestagu w celu sprawdzenia jego poprawności formalnej i merytorycznej zgodnie z wymogami § 23a Ustawy o partiach politycznych.

(2) Jeśli prezydent Bundestagu ma konkretne dowody na to, że w sprawozdaniu finansowym partii znajdują się nieprawdziwe informacje i zażąda od partii wyjaśnień, należy umożliwić partii złożenie wyjaśnień, a na żądanie potwierdzenie prawidłowości tych wyjaśnień przez

biegłego rewidenta, firmę audytorską, zaprzysiężonego księgowego lub firmę księgową.

(3) Jeśli w sprawozdaniu finansowym partii znajdują się nieprawidłowe informacje, partia ma obowiązek poprawić sprawozdanie i, po decyzji prezydenta Bundestagu, złożyć je ponownie w całości lub częściowo. Sprawozdanie to musi zostać potwierdzone przez biegłego rewidenta, firmę audytorską, zaprzysiężonego księgowego lub firmę księgową. Jeśli kwota, która wymaga poprawy, nie przekracza 10.000 euro w pojedynczym przypadku, a w roku obrachunkowym nie przekracza 50.000 euro dla całej partii, można dokonać korekty w sprawozdaniu finansowym za kolejny rok, zamiast składać poprawione sprawozdanie.

(4) Poprawione sprawozdania finansowe, w całości lub częściowo, muszą zostać przekazane do publikacji jako druk Bundestagu.

(5) Informacje uzyskane w ramach tego postępowania, które nie dotyczą bezpośrednio księgowości partii, nie mogą być publikowane ani przekazywane innym organom państwowym Republiki Federalnej Niemiec.

§ 10 Obowiązek zgłaszania nieprawidłowości w sprawozdaniu finansowym

(1) Jeżeli partia dowie się o nieprawidłowościach w sprawozdaniu finansowym, które zostało już złożone w terminie i prawidłowo u prezydenta Bundestagu, ma obowiązek niezwłocznie poinformować o tym prezydenta Bundestagu w formie pisemnej.

(2) W przypadku nieprawidłowości zgłoszonych przez partię, partia nie podlega skutkom prawnym wynikającym z § 31b lub § 31c Ustawy o partiach politycznych, o ile w momencie zgłoszenia nie istniały publiczne dowody wskazujące na te nieprawidłowości, ani nie zostały one wykryte przez prezydenta Bundestagu lub w trakcie postępowania urzędowego, a partia w pełni ujawniła i skorygowała sytuację. Uzyskane nieprawnie korzyści finansowe muszą zostać zwrócone prezydentowi Bundestagu w terminie wyznaczonym przez niego.

(3) § 23a ust. 5 i 6 Ustawy o partiach politycznych stosuje się odpowiednio.